

Азъ като бѣхъ въ Елена, мж-
чахъ ся да хортувамъ и азъ
Еленски: като напимѣръ, да
не казвамъ петъ, ами пекъ: да
не казвамъ прѣска, ами пѣрса;
да не казвамъ коньо, ами коня.
Послѣ ся научихъ че на сѣко
село и почти на сѣка кжша и-
мало особенъ законъ. Като на-
пимѣръ на Трѣвна викать вра-
тата, ворта: на Дрѣново викать
гень, а не день. Научихъ ся, че
като отида негдѣ, да слушамъ
както хортуватъ тамъ хората
и азъ да хортувамъ като тѣхъ.
Грещыѣ казватъ: Топу синит-
іонъ, нему кефалеонъ. (Мѣст-
ный, обычай, законна главиз-
на). До тука свършвамъ. Ако е
Божія воля, ще слѣдувамъ въс-
поминаніята си послѣ въ Тър-
ново, въ Лѣсковецъ, въ Трѣв-